

د پښتونستان کرکیچ د امپریالیزم

د دسایسو محصول دی

بیا تایپ: خسرو گل سرخي

کوم وخت چه لویدیځو استعمارچیانو د سوداگرو او کشفانو په جامه کښي د ختیځ په لور مخه وکړه او ورو - ورو یی په آسیا او افریقې کښي خپل سیاسي تسلط ټینګ کړ، نو په ډیر مهارت سره یی د استعمار د بقاء او استحکام په غرض، تر استعماري تسلط لاندې هیوادو کښي د تجزیې او تفرقي سیاست د وړاندې بیولو له پاره، د ځینو محلي او بومي خلکو په مرسته ځیني داسي موسسې او ډلي جوړي کړې، چه د خپلو طبقاتي گټو د ساتلو له پاره د استعمار سیاسي او استعماري مقاصد وړاندې بوځي او پخپله د استعمارگرو شومو پلانو ته غاړه کښیردي. د زمانې په تیریدو سره تاریخ خپل ارتقايي سیر ته دوام ورکاوه. له یوې خوا د تاریخ پرمختګ د استعمار د عمر د لنډیدو زیری کاوه او له بلې خوا استعمار هم په ډیري چالاکۍ سره خپل اثرات په لاندې شویو هیوادونو کښي ټینګول غوښتل. د نړۍ دوهمه لویه جګړه امپریالیستانو شروع کړه او هغه په خپله د استعمارچیانو په ضرر تمامه شوه. په آسیا او افریقا کښي ملي نهضتونه ډیر او شدید شول، هندوستان وار په وار آزادی او خپلواکي وره ته ور نږدې کیده، تر څو چي په پای کښي نیشنلزم (ملیت خواهی) په غربي امپریالیزم باندې بری وموند او ماتي ته یی اړ کړ. څه وخت چه استعمار په دې پوه شو چه وروسته تر دې نشي کولای په خپله اصلی بڼه پاتي شي نو یی خپلو هممغو په خپل لاس جوړ کړو ډلو ته، چه تل یی د ملي نهضتونو په مقابل کښي د دوی ملاتړ کړی وو، د چارو واګي پلاس ورکړې او لوی هیوادونه یی په عجب اساس تجزیه کړل او ځیني داسي نوي هیوادونه یی جوړ کړل، چه تاریخ د هغو نوم نه پېژاند. یو له هغو هیوادونو څخه چه په عجب او غریب اساس تجزیه شو، هندوستان و چه په څو برخو وویشل شو. په شرقي بنگال باندې د شرقي پاکستان او غربي پنجاب او سند باندې د غربي پاکستان نوم کښیښودل شو او بیا دغه دوه ټوټې د یوه هیواد د پاکستان اسلامي دولت په نامه یاد شو او په دې

صورت سره د پاکستان اوسنی دولت په یو غیر طبیعي ډول د استعماري اغراضو له پاره د دوه عسکري قشلو په څېر د هندوستان په شرق او غرب کښي منځ ته راغی، چه شرقی برخه یې په وروسته کلونو کښي د سیتو په نظامي تړون پوري وتړل شوه او غربي برخه یې د بغداد په نظامي پکټ پوري مربوطه شوه. هرکله چه د پاکستان موجودیت په واقع کښي غیر طبیعي او غیر واقعي وو، ځکه یې د بقا او استحکام هیله ډیره لږه وه، نو په ډیري بې رحمۍ او غیر قانوني ډول سره ځیني داسي علاقې وربوري وتړلي شوې، چه نه یې د تاریخ او جغرافیې له مخي او نه د ملیت، ثقافت ژبي له حیثه چا د تړلو حق درلوده. دا علاقې د پښتنو له خاوري- پښتونستان څخه عبارت وې. دا علاقې چه د پښتونستان په نامه یادیري، هغه ټوټې دي چه د استعمار د اوج او ترقۍ په دوران کښي د جبر او تشدد او د ځیني غیر حقوقي معاهدو له لاري د پښتنو له اصلي خاوري- افغانستان څخه جلا شوي دي. کوم وخت چه پښتنو د شلمي پېړۍ د ډیر مشهور اصل یعنی سلف- دیترمینیشن Self-determination په اساس د خپل سرنوشت د تعینولو فیصله وکړه او خپله مقاطعه یې له پاکستان او هندوستان سره اعلان کړه، نو افغانستان هم د تاریخي علایقو له مخي د دوی دا ادعا تایید کړه، په دې وخت کښي د پاکستان استعماري واکمنو د خپلو حامیانو په داد په حقوقي پرنسیپونو کښي سفسطه شروع کړه؛ کله به یې ویل چه پښتانه او د پښتنو خاوره مونږ ته په میراث کښي راپاته ده، کله به یې د پخوانیو منسوخ شویو قراردادو په بنا د پښتونستان د الحاق د حقانیت دعوا کوله، کله به یې ویل چه پښتانه او پنجابیان دوه مسلمان وروڼه دي، نو پاکستان چه ددې ملحوظاتو په بنا جوړ شوی دی، د پښتون او پنجابي مشترک کور دی. دادی مونږ په دې لنډه مقاله کښي د پورتنیو ادعاگانو په باب یو څه لیکل غواړو:

د میراث مسئله په حقوقو کښي ډیر لوی بحث دی. په لنډ ډول سره په دې برخه کښي دومره ویل غواړو، چه میراث پریښوول او د توارث حق هغه وخت پیدا کیږي، چه مال موروثه یا د ذوالید په اساس، یا د کوم تړون په اساس د میراث پریښوونکي په حقوقي ملکیت کښي داخل شوی وي. که چیری دا اصل د پښتنو په خاوره او ددې خاوري په اوسیدونکو باندې تطبیق کړو، نو گورو چه میراث پریښوونکی یعنی انگریز په هیڅ وخت کښي د هیڅ حقوقي اصل په بنیاد د پښتنو د خاوري د ذوالیدی دعوی نشي کولای ځکه چه د پښتنو خاوري خپل څښتن درلود، هیڅ کله یې څښتنه نه ده پاته شوې چه د وخت د تیریدو په اساس د انگریزانو په ملکیت کښي داخله شي. بله دا چه دا خاوره هیڅکله او هیچا د کوم حقوقي تړون له مخي انگریزانو ته تملیک کړې نه ده. که چیری ددوی مقصد هغه تړونونه وي، چه په لاهور او گندمک کښي لاسلیک شوي دي او یا د دیورند تحمیل شوي

معاهده یادوي دا معاهدې خوا اصلاً حقوقي ماهیت نه لري، ځکه چه د لاهور معاهده د شاه شجاع له خوا له انگریزانو او رنجیت سنگه سره شوي وه، په داسي حال کښي چه شاه شجاع په هغه وخت کي د یوه مخلوع او شرل شوي شاه په حیث په دې معاهدې لاسلیک کړی و، چه هغه د حقوقو له مخي هیڅ صلاحیت نه درلود چه د افغانستان د خاوري او خلکو په باره کښي کوم تړون امضا کړي، ځکه چه د معاهدې د تنفیذ او اجراء لپاره باید دواړه متعاهدین د معاهدې د امضا کولو صلاحیت ولري.

د گندمک معاهده د امیر محمد یعقوب خان او انگریزانو له خوا په گندمک نومي ځای کښي امضا شوه، ددې معاهدې د امضا په وخت کښي امیر محمد یعقوب خان د انگریزانو له خوا اسیر شوی و، چه حتی له خپلي خیمې څخه یې د دباندې وتلو حق هم نه درلود او د یوه بندی په څیر هندوستان ته بیول کیده. اوس به دا قضاوت لوستونکو ته پرېږدو او دا پوښتنه به وکړو چه که چیري یوه معاهده تر داسي شرایطو لاندې امضا کړي چه یوه خوا حاکم او بله خوا محکوم وي، یوه خوا بندی او بله خوا د بندیوان حیثیت ولري؛ داسي یوه معاهده به بیا هم کوم حقوقي ماهیت ولري؟ آیا داسي یوه معاهده کولای شي، چه یوه ټوټه ځمکه او د هغې اوسیدونکي د چا په ملکیت کښي داخل کړي؟

دریمه کومه معاهده چه هغه وکولای شي، د پښتنو خاوره د انگریزانو په ملکیت ور داخله کړي، د ډیورنډ معاهده ده. که چیري د ډیورنډ معاهده د حقوقي اصولو تر رڼا لاندې وڅیړله شي، هغه هم عین ماهیت لري، ځکه چه د ډیورنډ له معاهدې مخکښي ځینی نوري معاهدې موجودي وي، چه د افغانستان خپلواکي یې غصب کړي وه، د ډیورنډ د معاهدې په وخت کښي افغانستان یواځي کورنی خپلواکي درلوده، باندنی خپلواکي او سیاست د هند د برطانوي حکومت له خوا اداره کیده، هغه زور چه ددې معاهدې پر وخت په افغانستان باندې اچول شوی و او هغه عدم رضایت چه د افغانستان له خوا ددې معاهدې د امضا په وخت ښوول شوی دی، هم انگریزي سیاست مدارانو تایید کړی. که چیري یوه معاهده د یوه مسلط قوت له خوا په تحت تسلط هیواد باندې د تهدید او زور له لاري تحمیل کړي، آیا هغه به عادلانه او حقوقي اصلیت ولري؟؟ که چیري ټولي دغه معاهدې له یوې خوا او د افغانستان د خپلواکۍ جگړه له بلې خوا تر غور لاندې ونیسو، نو ددې معاهدې د بطلان تر دې لوی دلیل او ثبوت بل نشته، ځکه چه د بین المللي حقوقو په اساس جگړه د معاهداتو د لغوه او منسوخولو آخري چاره ده، هرکله چه د پښتنو خاوره نه د انگریزانو ذوالید وه او نه د کومي حقوقي

معاهدې په اساس د کوم قیمت په بدل په دوی خرڅه شوي وه، نو په کوم حق سره انگریزان هغه بل چا ته په میراث پریښوولی شي؟؟ آیا داسي کیدای شي، چې څښتن یې ژوندی وي او مال یې میراث شي؟؟ که چیرې پاکستانی واکمن وایي، چې پښتانه او پنجابیان مسلمانان دي او پاکستان د دین په اساس جوړ شوی دی، باید پښتانه په پاکستان پورې وتړل شي، دا هم کوم معقول او حقوقي دلیل کیدای نشي، ځکه چې دین هیڅکله داسي نه کوي چې یو ولس دي له خپلي هستې څخه محروم کړي. مونږ په نړۍ کې ډیر مسلمانان وینو چې نه یواځې دیني بلکه د ژبې او کلتور یووالی هم لري، خو هر یو ځانته جلا ملتونه دي او جلا هیوادونه او واکمنۍ لري. دین چې پاکستان یې د پښتنو سره د یووالی ادعا کوي، د هندوستان په څلویښت میلیونه مسلمانانو کې هم موجود دی، ولي پاکستان د هغو د الحاق ادعا نه کوي؟ ولي پاکستان له اندونیزیا سره د الحاق ادعا نشي کولای؟ کله - کله بیا پاکستانی زمام لرونکي دا وایي، چې پښتنو د یو ریفرنډم پر اساس له پاکستان سره خپل الحاق اعلان کړی دی. د پاکستان دا ادعا هم صدق نلري ځکه چې له اجباري ریفرنډم نه مخ کېږي د بنود خپلواکۍ تړون باید په نظر کې ونیول شي، چې د پښتنو د هغه وخت ټولو خلکو په شمول، د هغه وخت قانوني صوبايي حکومت هغه لاس لیک کړی و او د نړۍ له ډیرو راډیويي سټیشنو څخه اعلان وشو، چې پښتنو د خپل سرنوشت د تعیین فیصله وکړه. پښتانه نه پاکستان غواړي او نه هندوستان. پښتانه آزاد په اسلامي اصولو بنا خپل جمهوریت غواړي، چې واځي به یې د عوامو په لاس کېږي وي.

پای

سنبه ۱۳۳۸ / اگست - سپتامبر ۱۹۵۹

تهیه و ترتیب: ع . ق . فضلې

21-04-2020

د پښتو نستان کړکیچ د امپریا لزم

د دسایسو محصول دی

کوم وخت چه لویدیځو استعمار چیانو د سوداگرو او کشفانو په جامه کښی دختیځ په لور مخه وکړه او ورورویی په آسیا او افریقی کښی خپل سیاسی تسلط ینگت کړ نو په دیر مهارت سره یی د استعمار د بقا او استحکام په غرض تر استعماری تسلط لاندی هیوادو کښی د تجزیی او تفرقی سیاست د وړاندی بیولو له پاره یی د ځینو محلی اوبو می خلکو په مرسته ځنی داسی موسسی او دلی جوړی کړی چه د خپلو طبقاتی یکتو دساتلو له پاره د استعمار سیاسی او استعماری مقاصد وړاندی بوځی او پخپله د استعمار گرو شومو پلانونو ته غاړه کښیز دی. د زمانی په تیریدو سره تاریخ خپل ارتقایی سیر ته دوام ورکاو له یوی خوا د تاریخ پر مخگت د استعمار د عمر دلته یدو زیری کساره اوله بلی خوا استعمار هم په دیری چالاکی سره خپل اثرات په لاندی شویو هیوادو نو کښی ټینگول غوښتل دنړی دوهمه لویه جگړه امپریا لستانو شروع کړه او هغه په خپله د استعمار چیانو په ضرر تما مه شوه په آسیا او افریقا کښی ملی نهضتونه دیر او شدید شول هندوستان وار په وار آزادی او خپلواکی ورته ورنژدی کیده ترڅو چه په پای کښی نیشنلزم

(ملیت خوا هی) په غربی امپریا لیزم باندی بری وموند او ماتی ته یی اړکړ. څه وخت چه استعمار په دی پوه شو چه وروسته تردی نشی کولای په خپله اصلی بڼه پاتې شی نو یی خپلو همهغو په خپل لاس جوړ کړو دلوته چه تل یی د ملی نهضتونو په مقابل کښی ددوی ملاتړی کړی وه د چارو واگی پلاس ورکړ. اولوی هیوادونه یی په عجب اساس تجزیه کړل او و ځینی داسی نوی هیوادونه یی جوړ کړل چه تاریخ دهغو نوم نه پیژاند. یوله هغو هیوادونو څخه چه په عجب او غریب اساس تجزیه شو هندوستان و چه په څو برخو وویشل شو. په شرقی بنگال باندی د شرقی پاکستان او غربی پنجاب اوسند باندی د غربی پاکستان نوم کښیښودل شواو بیا دغه دوه توتی دیوه هیواد د پاکستان اسلامی دولت په نامه یاد شو او په دی صورت سره د پاکستان اوسنی دولت په یو غیر طبیعی دول د استعماری اغراضو له پاره ددوه عسکری قشلو په څیر د هندوستان په شرق او غرب کښی منځ ته راغی چه شرقی برخه یی په وروسته کسلر نو کښی د سیه په نظامی تړون پوری وتړله شوه او غربی برخه یی

دبغداد په نظامي پکت پوري مربوطه شوه. هر کله چې د پاکستان موجوديت په واقع کښي غير طبيعي او غير واقعي وځکه يي د بقا او استحکام هيله ديره لږه وه نو په ديري بي رحمي او غير قانوني دول سره ځيني داسي علاقې ورپوري وتړلې شوي چې نه يي د تاريخ او جغرافيا له مخې او نه د ملت، ثقافت ژبې، له حيثه چادترلو حق درلوده. د علاقې د پښتنو له خاورې- پښتونستان څخه عبارت وې. د علاقې چې د پښتونستان په نامه يادېږي هغه توتي دي چې د استعمار د اوج او ترقي په دوران کښي د جبر او تشدد او د ځيني غير حقوقي معاهدو له لاري د پښتنو له اصلي خاورې- افغانستان څخه جلا شوي دي. کوم وخت چې پښتنو د شلمې پيړۍ د دېر مشهور اصل يعني سلف- دېترمنيشن Self-determination په اساس دخپل سرنوشت د تعينولو فيصله وکړه او خپله مقاطعه يي له پاکستان او هندوستان سره اعلان کړه نو افغانستان هم د تاريخي علاقې له مخې د دوي د ادعا تاثير کړه په دې وخت کښي د پاکستان استعماري واکمن د خپلو حاميانو په داد په حقوقي پر نسيبونو کښي سفسطه شروع کړه کله به يي ويل چې پښتانه او د پښتنو خاوره مونږ ته په ميراث کښي را پاته ده کله به يي د پخوانيو منسوخ شويو قرار دادو په بنا د پښتونستان د الحاق د حقانيت د عوا کو له کله به يي ويل چې پښتانه او پنجابيان دوه مسلمان وروڼه دي نو پاکستان چې د دې ملحوظاتو په بنا جوړ شوي دي د پښتون او پنجابي مشترک کور دي. دادي مونږ په دې لنډه مقاله کښي د پورتنيو ادعاگانو په باب يوڅه ليکل غواړو:

دميراث مسئله په حقوقي کښي د ير لوي بحث دي. په لنډ دول سره په دې برخه کښي دومره ويل غواړو چې ميراث پريښوول او د توارث حق هغه وخت پيدا کيږي چې مال مورو ته ياد ذواليد په اساس ياد کوم تړون په اساس دميراث پريښوونکي په حقوقي ملکيت کښي داخل شوي وي. که چيري د اصل د پښتنو په خاوره او د دې خاورې په اوسيدونکو باندې تطبيق کړو نو گورو چې ميراث پريښوونکي يعني انگرېز په هيڅ وخت کښي د هيڅ حقوقي اصل په بنياد د پښتنو د خاورې د ذواليد د عوي نشي کولای ځکه چې د پښتنو خاورې خپل ځښتن درلود هيڅ کله يي ځښتنه نه ده پاته شوې چې د وخت د تيريدو په اساس دانگرېزانو په ملکيت کښي داخله شي. بله دا چې دا خاوره هيڅکله او هيڅا د کوم حقوقي تړون له مخې انگرېزانو ته تملیک کړې نه ده. که چيري د دوي مقصد هغه تړونونه وي چې په لاهور او گندمک کښي لاسليک شوي دي او يا د دېورنډ تحمیل شوي معاهده يادوي دا معاهدې خو اصلاً حقوقي ماهيت نه لري ځکه چې د لاهور معاهده د شاه شجاع له خوا له انگرېزانو او نجيت سنگه سره شوې وه په داسي حال کښي چې شاه شجاع په هغه وخت د يوه مخلوع او شرل شوي شاه په حيث په دې معاهدې لاسليک کړې و چې هغه د حقوقي له مخې هيڅ صلاحيت نه درلود چې د افغانستان د خاورې او خلکو په باره کښي کوم تړون امضا کړي ځکه چې د معاهدې د تنفيذ او اجرا لپاره بايد دواړه متعاهدين د معاهدې د امضا کولو صلاحيت ولري. د گندمک معاهده دامير محمد يعقوب خان او انگرېزانو له خوا په گندمک نو مي ځای کښي امضا

په دې گڼې کښې

شمير	مضمون	ليکونکي يا مترجم	مخ
۱ -	د پيتسبرگ سمینار	بنا غلي کا کر	۱
۲ -	د پښتو نستان مشاعرې	د يو شمير شاعرانو له خوا	۵
۳ -	د پښتو نستان کرکېچ	بنا علي مير اکبر	۱۸
۴ -	ژوند او مرگ	«خا دم»	۲۱
۵ -	د پښتو لرغونتوب	«کوثر»	۲۳
۶ -	د مشرۍ عمومي پراېلمونه	«مير اکبر»	۲۶
۷ -	پور (زوی)	«پالوال»	۳۲
۸ -	کښل شوی اسناد	«تيزی»	۳۸
۹ -	د استایوسکي	«شپون»	۴۲
۱۰ -	پښتنه میرمن	«پکتیا نسی»	۴۸
۱۱ -	من لم یشکر	«الفت»	۵۹
۱۲ -	راغلي لیکونه	.	۶۱
۱۲ -	پښتو خبرونه		۶۲

او په لومړي او دوهمې پښتې کښې به دا حمد شاه بابا، مير حمزه شنوار، ریاو خان
عبدالغني خان خوند ورا شعار ولسوالی